

OZSVÁTH ZSUZSA

# A kartela

Azt tudtad, hogy a szemeteshez ilyen izé, ilyen kartela kell? Kicsi sárga műanyag kártya, amit lehúzol a pittyegős részen és kinyílik a szelektív szemetes rácsajtaja, és akkor be tudsz menni az elkerített térbe, és akkor így ki tudod dobni a szemetet. Jó, mi? Én erről eddig nem is tudtam, akkor esett le, amikor mentem le a szeméttel és odaértem a rácshoz és az meg be volt zárva és az istennek se tudtam kinyitni. Illetve előbb csak nem értettem, hogy hol van ezen a fogás, a kilincs vagy akármi, amivel kinyissam. Főleg, hogy eddig mindig nyitva volt. Az ajtaja! Na, és már folyt a rohadó szilva leve, mert ezek olyan szar kis szemeteszások, gyengék, mint a harmat, egykettőre szétmállanak szinte a kezekben, ha kötsz rá egy görcsöt, szóval folyt az a nyomorúság és nem tudtam, mi a szart csináljak. A rácson meg nem fért volna be a csomag, mert kicsik a négyzetek. Már hogy a rácsnégyzetek, hogy a szarba hívják azt?! Igen. Akkor aztán kitaláltam, hogy kilyukasztom a zsákot, kicsorog rajta az a bűdös lé és akkor kicsit összébb nyomom a nejlon, átdugom a rácson és kis lendülettel – amennyit a csuklóm bír – behajítom a kukába. Aztán arra is gondoltam, hogy ez hülyeség, a lyukasztással valószínűleg összemocskolnám magam, pedig eléggé siettem volna. Úgyhogy stornó az egész, megfogtam a cuccot és ott hagytam a rácsházás kuka mellett, azt’ vigye el, aki akarja, meg akinek a reszortja.

Na, és akkor másnap megtudtam a szomszédától, attól a román mikrofonfejű mamától, hogy kell a kartela. Az az izé, most mondtam, tudod, sárga műanyag kártya, várj csak, megmutatom, ilyen, ni, szóval ez kell hozzá, ha szemetet viszel, mindig legyen nálad, mert máskülönben te is pofára esel a kuka előtt, mint én. Érted? Hát így jártam. Máskülönben veled minden oké? Látom jó formában vagy. Na de ez a kartela, hát megszívottt rendesen. De érted, ilyen kis szarságok, lehúzás kártya a kukához, hát mi van, tán attól félnek, hogy ellopják a szemetet? Valaki felkel az éjszaka közepén, hogy te Bözsi, megvilágosodtam, mostantól rendbe jön az életünk, kapjad össze magad, megyünk s kipakoljuk a szemetest, de még mielőtt a csórék, hajh, na, és akkor így vagy mittomén. Aztán, hogy ez kinek jó, én nem tudom. Sőt, tuti, hogy egyenesen a kukát akarják majd elvinni. Te Bözsi! Kapjad csak a hátadra a kukát! Mától ebbe pucoljuk a krumplit! Vagy mittomén, hogy mire gondolhatnak. Na, jó, ez szar volt, ne törődj, csak mondom: legyen

**OZSVÁTH ZSUZSA zs-vel és th-val. Echte nagyváradi. Nyert már irodalmi (Kortárs Hangan) és dal-szövegíró (MR2 Petőfi rádió) pályázatot is. Publikál a kolozsvári Heli-konban, valamint magyarországi (Agria) megjelenése is volt már.**

nálad kartela. Ez fontos. Értesz? Na de várjál már, tényleg, máskülönben minden oké veled? Na, majd beszélünk, most rohannom kell, aztán ha mész a szeméttel, legyen nálad kártya, de ne a magyar, höhő, érted, magyar kártya! Na, csó!

# Sanyi

A lónak a pöcsét! Gondolja Sanyi és már húzza is a lóbórt.

Mit kell neked itt böcsködni, he? Há bolon' vagy-e? Mondja Sanyi fejében egy érces hang. Ez egy álom. Ugyan már!

Te, Sanyi! Ember! Há' mi vagy te? Há vagy te eszednél? Nem vagy te székel, hülye gyerek! Ez egy álom, Sanyi. Ugyan már!

A lónak a pöcsét! Gondolja Sanyi, aztán gyorsan nem is akar gondolni, mert minek. Álom a világ. Na, ez meg már túl költői. Bár annak rossz, mert elhasznált. Akkor giccs. Annak meg nem elég mázas. Vagy nem is álom? Há tényleg nem lennék székel? Há hol élek?

És Sanyi nekiáll a Gondolatnak. Pontosan szembe vele. Jól megnézi a homlokát.

– Szóval. Férfi?

– Igen.

– Nő?

– Igen.

– Hm. Férfi is meg nő is.

– ...

– Fiatal?

– Igen.

– Nem fiatal?

– Igen.

– Művész?

– Ajaj!

– ...kedik?

– De még mennyire.

– Iszik?

– Persze.

– Vízet?

– Dehogy.

– Szeszél, mi?

– Mint a kurva élet.

– Szexel?  
– Mint egy kurva.  
– Kurva?  
– ??  
– Na jó. Munkája van?  
– Francokat.  
– És akkor miből él?  
– Ezt fogalmazd át, kérlek.  
– Na, hát csak dolgozik valamit???  
– Persze.  
– Művész?  
– Igen.  
– És dolgozik?  
– Ne viccelj.  
– Na, kiestél a szerepedből. Székely?  
– A lónak a pöcsét!  
– Partiumi?  
– Menj el, hülye gyerek.  
– Szóval mégis székely?  
– Neeem!  
– Akkor román, tutira!  
– Az pont fix nem.  
– Egyetemista?  
– Ó, igen.  
– Nem székely?  
– Nem, bazmeg.  
– ...de ismeri az összes székely tájszólást?  
– Abszolúte.  
– Aha.  
– Ja.  
– Oké. Akkor várj.  
– Sanyi.  
– Igen.  
– Sanyi, te tudod.  
– Én?  
– Te.  
– Én.  
– Sanyi, te vagy...  
– Én??? Én vagyok az erdélyi magyar???  
– Nem, Sanyi. Te vagy a...  
– Úristen...  
– Te vagy a faszagyerek!  
Várj, Sanyi. Erdélyi magyar? Az meg milyen? Há bolon' vagy-e?